

David Heinrich Köpken

**David Henricus Koepkenius, Philos. & Theol. Doct. & Prof. ... Memoriam ...
Dorotheae Agnetae Mulleriae, cujus exuvias Moestissimus Viduus, Vir ... Dn.
Carolus Arndius, Phil. Mag. & Hebr. Lingv. atq[ue] Catech. Christ. Duc. Prof. Publ.
... Anno M DCC XX. die 13. Maji, Gustrovium ... curabit, O. O. Civibus Academiae
... voluit**

Rostochii: Weplingius, 1720

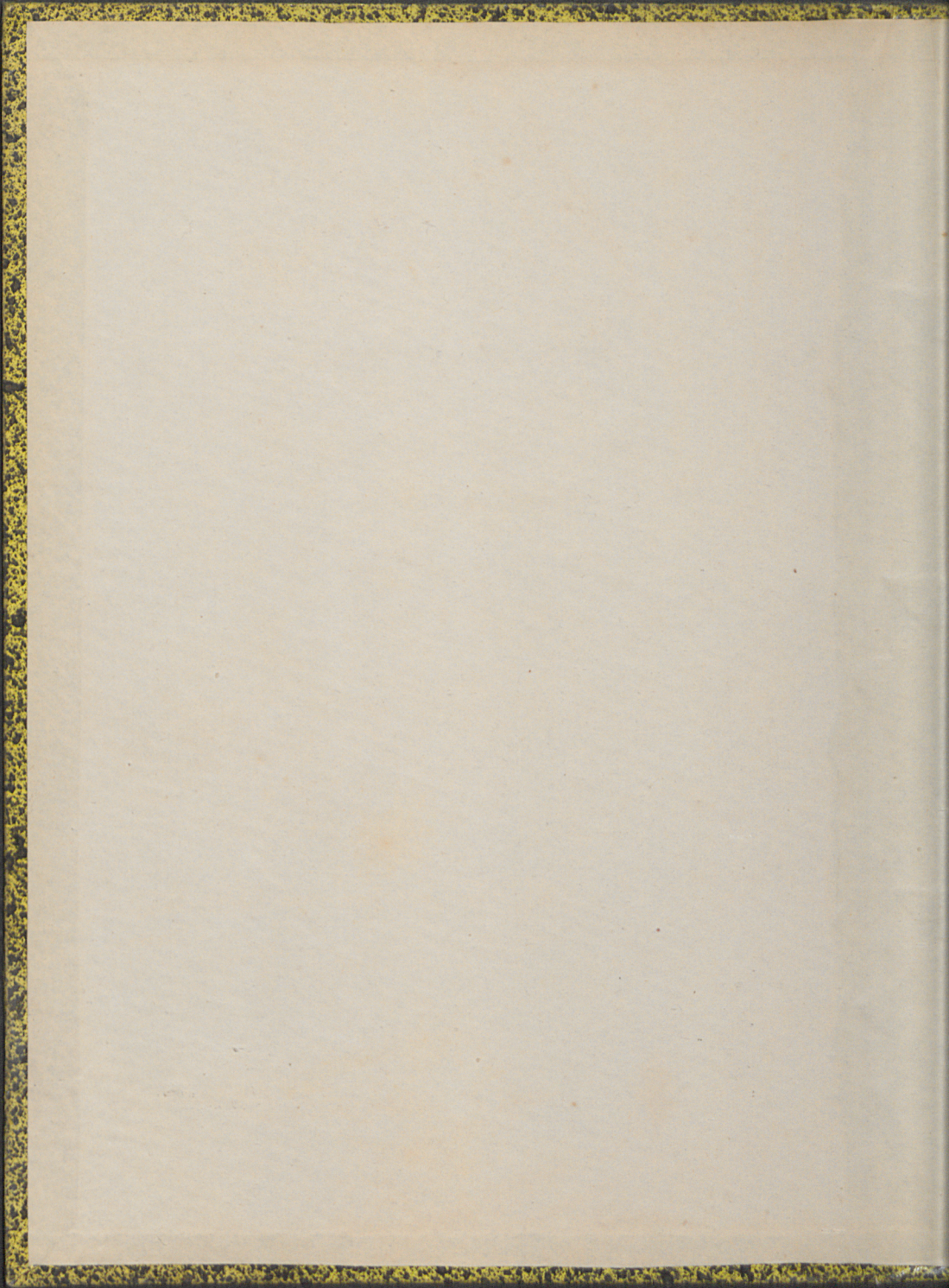
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn768235480>

Druck Freier Zugang

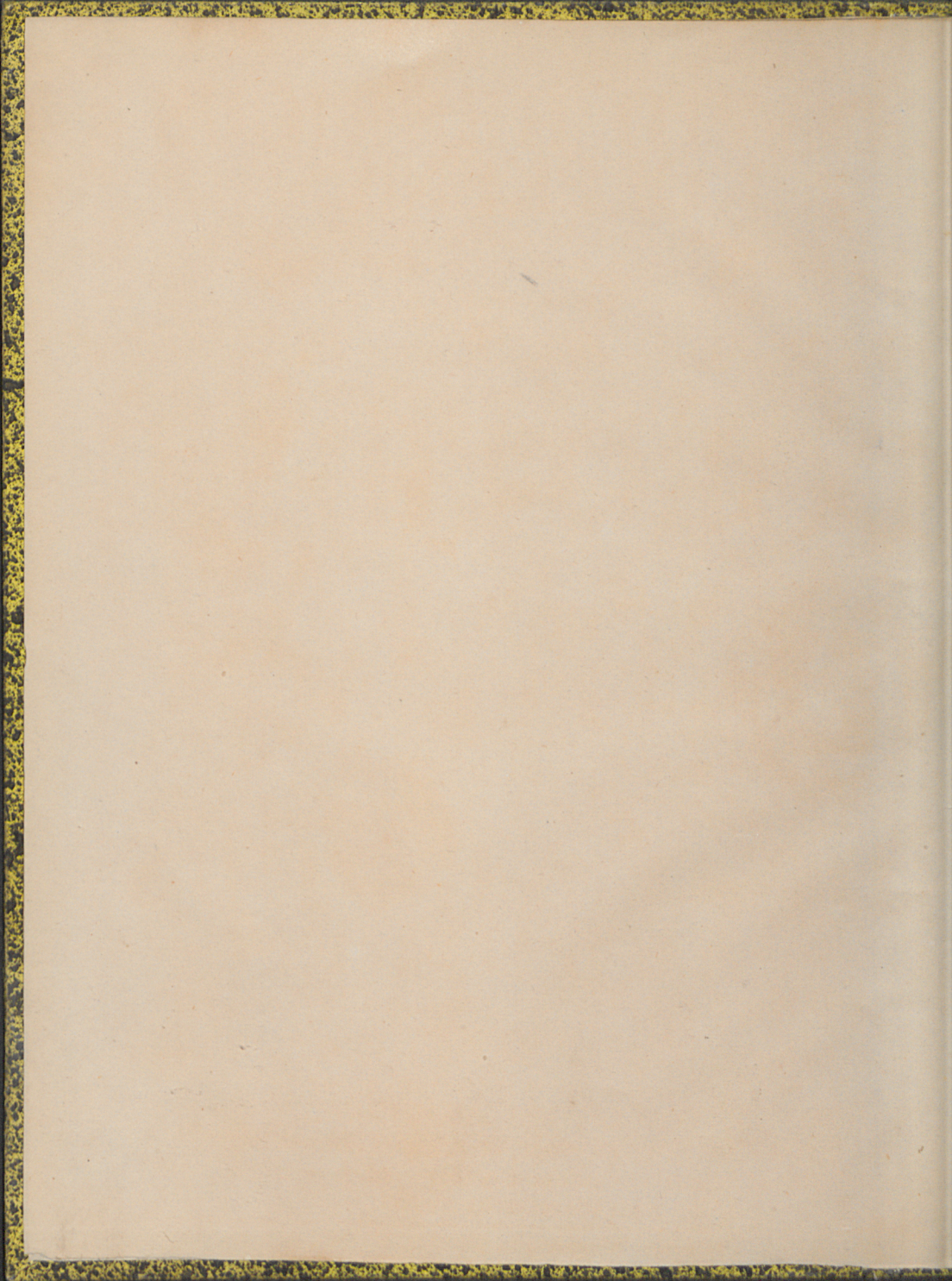

Koepken, D. H.,
in
D. A. M u l l e r,
uxor. C. Arnd.
Rostock, 1720.

ca

DAVID HENRICUS KOEPKENIUS,

Philos. & Theol. Doct. & Prof. Duc. Publ. Ordin.
Universitatis Rostoch. h. t. RECTOR,

MEMORIAM

*PRAE-NOBILISS. variaque VIRTUTE
ORNATISSIMAE FOEMINAE,*

DOROTHEAE

AGNETAE

MULLERIAE,

cujus exuvias
MOESTISSIMUS VIDUUS,

Vir Praenobil. Ampliss. atq; Excellentissimus;

DN. CAROLUS ARNDIUS,

Phil. Mag. & Hebr. Lingv. atq; Catech. Christ. Duc. Prof.
Publ. & Ord. longe celeberrimus,

*Anno M DCC XX. die 13. Maji, Gustavoium ad hereditarium suum monu-
mentum deferri, ibique condi curabit,*

O. O. CIVIBUS ACADEMIAE,

Scripto hoc Programmate, de meliori commendare,
& ad sollicitas vitae rationes incundas, crebrasque mortis
meditationes excitare voluit.

ROSTOCHII, Typis Joh. Weppingii, SEREN. PRINC. & ACAD. Typogr.

Nondum integri mensis

spacium effluxit, quo ad Rectoratum Academiae hujus gerendum, oblatos fasces accepi, & prima statim scriptione, funebria iusta significandi tristissima offertur occasio. Scilicet, qui omnibus vitam, felicitatem & prosperitatem quamvis toto pectore apprecor,

& votis omnibus conciliare annitor, en ingens vulnus Honoratissimae Familiae, inconsolabilem luctum Aestimatissimi Collegae, & maestissimum funus Nobilissimae, omniqve virtutum decore ornatissimae Foeminae, non sine magno meo ipsius mœrore, cogor denunciare. Adeo fluxa & fragilis hominum est conditio, ut non modo mortis certitudo iis incumbat, & moriendi necessitas: sed & varia ætate, variaqve ratione ex hac vita discedant, &, quo vel majorem præclaræ indolis spem ostenderunt, vel clariora magnæ virtutis jam dederunt experimenta, eo majori discessu suo dolore aliorum animos divellant & lacerent. Compertum id omnibus erit, qui mortuorum fata per transfennam modo aspexerint. Alias res suas ætates habere videmus, ut natae vigeant, floreat, ac maturescant, & ingravescente senecta demum deflorescant & concidant: sed hominum vitæ terminos longe alia ratione definiri, nec ullam iis inesse æqualitatem, observamus. Alii enim in lucem nondum editi, cum vivendi initium in matris utero vix fecissent, antea, quam in hominum aspectum efferantur, immatura morte vitam statim finiunt; alii paucorum vel dierum, vel annorum ætate peracta, intereunt; alii viridi & florente ætate, in medio vitæ cursu decedunt; alii deniqve, & paucissimi quidem, vivendi satietate naturam explent: & sic varia ætate homines, modo

modo longius, modo brevius vitæ spacium emensi, viri
fœminæ mortem obeunt. Præterea quoque novo sem-
per experimento discimus, non uno omnes mortis ge-
nere exstingvi, sed innumeris viis ad tumulum perve-
niri, & cum omnia, quæ hæc rerum universitas com-
prehendit, ad inferendam mortem idonea sint, eas etiam
naturæ vires, quas ad propagandum & conservan-
dum genus humananum exserit, sæpius mortalem
vitam intercludere. Et hoc ipsum in primis in sequi-
ori sexu locum habere, omnes facile concedent, qui
frequentissimos earum casus animadverterint, quæ
cum uteri difficultatibus aliquamdiu affectæ essent, feli-
ci partu in securum salutis portum pervenire sperarunt
quidem, sed vel dum fœtum excluderent, simul ipsam
animam excluferunt, vel eas in partu imbecillitates con-
traxerunt, ut non longe post animam efflarint.

Magnam eorum, quæ scripsi partem præsens, quod adest,
utinam non adesset! comprobat exemplum Nobilissi-
mæ & multo præstantissimæ fœminæ **DORO-**
THEÆ AGNETÆ MULLE-
RIÆ. Felicem omnes arbitrabantur *Præ-No-*

bilissimum Ampliss. atque Excellentiss.

DN. CAROLUM ARNDIUM,
Philos. Mag. & Hebraicæ Lingu. pari-

ter ac Cateches. Christian. in hac Alma

Professore Ducalem, Publicum & Ordi-

narium, longe celeberrimum, Collegam
ac Amicum meum Honoratissimum,
& verissime quoque magna gaudebat felicitate, quod
Illius

Illius in conjugiali societate largissimis, suavissimisqve
frui posset amoribus : verum, eheu! dum ætate vire-
bat, & vires animi ac corporis ad multa annorum lustra
sufficere videbantur, concidit, & exspiravit. Super-
verat illa acerbissimos partus dolores, & a periculis
eam ambeuntibus, dum foetu exanimi uterus exsolutus
esset, penitus liberata videbatur, jucundissimaqve spes
affulgebat, fore, ut corpus enitendi conatu debilitatum
paulatim reficeret, & impensas vires breviresarciret, cum
præter spem omnium & opinionem, extrema appropin-
quante hora, lethali frigore membra solverentur, artus-
qve Spiritus desereret, & sic vita defungeretur. Adest
in genio hoc funere apertissimum ætatis discrimen;
adest & diversa moriendi ratio; Sed simul adest in eo
præsentissima in eas meditationes veniendi, iisque in-
hærendi occasio, quam facile pari ratione anni nostri, in
medio cursu, improvisa morte abrumpi queant, vitaqve,
si non hac ratione, multis tamen aliis modis suffocari
possit; ut hinc ita vivere studeamus, quo fatale illud tem-
pus, quod DEUS O. M. sapientissimus ille rerum huma-
narum arbiter, vitæ nostræ statuit, parati expectemus,
atqve ex ærumnosa hac vita, velut ex æstuante gravissi-
misq; periculis nos cingente mari, in exoptatam tranqvil-
litate beate quondam discedamus, & ad communia o-
mnibus, diversa licet ætate, & varia ratione, at pie tamen,
de mortuis gaudia, perfectissimamq; in omnem æterni-
tatem duraturam felicitatem evocemur & recipiamur.
Et illius quidem jam nunc facta est particeps, quæ vivere
proxime desit, præstantissima ARNDIA. Nec alium et-
iam vitæ finem habere potuit, cum per omne illius spa-
cium in eam curam incubuerit, ut curriculum suum fe-
liciter absolveret. A præclaris certe parentibus non
solum sanguinem traxerat, sed insignes quoque multas
hauserat virtutes, ita, ut, cum aspectabili corporis
forma

forma' omnium oculos pasceret, sincera pietate, & singulari modestia, castitate, nec intermissa unquam rei familiaris cura, aliisque suum sexum decorantibus virtutibus. cunctis sese mirum in modum commendaret, & imprimis dilectissimo marito, qui jactura conjugis multo amantissimæ tanto gravius modo percussus est, & hinc eo majorem lacrymarum copiam effundit, mille commoda pararet. Prolixius autem, de vita beate DEFUNCTÆ laudabiliter gesta, testimonium ferent, quæ eum in finem Amici ejusdam manu consignata, prouti exhibita fuerunt, nunc statim subjiciam.

Præmaturè denata, at DEO, cui nata, & à quo mundo data erat, reddita, natalem suum habuit in Salinis, quas Sülztio, Megapolitanæ urbi, provida natura vicinas esse voluit, circa Festum Johannis anni supra millesimum ac sexcentessimum octogesimi primi.

Patrem per omnem vitam venerata est Virum solidâ pietate, prudentia, fide, ac candore nemini secundum DN. VALENT: MOELLERUM, Serenissimorum Ducum Mecklenburgensium DN.

GUSTAVI ADOLPHI & FRIDERICI WILHELMI,

æternæ gloriæ ac memoriæ Principum, ac tandem Serenissimi Hujus Fratris DN. **CAROLI**

LEOPOLDI, Ducis nostri, hodie adhuc, largiatur DEUS, diutissime & augustissime, Regnantis, longe Clementissimi, Salinarum memoratarum Inspectorem, nunc prædii Lüssau prope Strallundium Admodiorem laudatissimum.

Matrem coluit privum Sexus ac Seculi sui ornamentum DN. AGNETAM SCHERTLINGIAM.

Avus Paternus ipsi contigit Vir Amplissimus

A 3 &

& Spectatiffimus DN. VALENT. MOELLERUS
Districtus Sverinensis Præfectus fideliffimus.

Avia Paterna extitit fœmina egregiis virtuti-
bus coruscans, DN. ELISABETHA PETRI.

Avo Materno gavisa est Viro Illustri ac Excellen-
tiffimo Dn. JACOBO SCHERTLINGIO, Jcto Con-
summato ac Sereniff. qvondam nostri Ducis DN.

GUSTAVI ADOLPHI, Principis
omni elogio majoris, Consiliario Aulæ Eminentiffimo.

Aviam Maternam nacta DN. ANNAM MARIAM
ob raras virtutes post lata superstitem, Prænobiliff. DN:
BECMANNI Ejusdem jam altè morati Ducis Aulæ qvon-
dam Secretarii Graviffimi, Natam.

Proavus Paternus laudatur Vir Summe Reveren-
dus, Prænobiliffimus ac Excellentiffimus DN. PETRUS
MOLLERUS JG. edecumatus, ac Capituli Ducalis S.
BLASII, qvod Brunsvigiæ floret, Canonicorum Senior
celeberrimus.

Proavia Paterna fuit Nobiliff. ac Splendidiff. Dn:
ANNA ELISABETHA JUNCKHERREN.

Proavum Maternum habuit Virum integerrimum
DN. PETR. SCHERTLINGIUM Civem ac Oenopolam
Hamburgensem solertiffimum.

Proaviam Maternam accepit Fœminam virtutum
laude condecoratiffimam DN. ELISABETHAM BECKE-
MANNIAM.

Non difficile foret numerosiorem Beatæ Majo-
rum, Honoribus juxtim ac virtutibus insignium, Sylla-
bum percensere; verùm hæc ex inveterata consvetudi-
ne, quæ pro lege custoditur, adduxisse, sufficit.

Diem 24. Nov. A. 1707. Divina sapientia alterum
Beatæ fœderalem diem constituit, quo fidem dedit con-
jugalem CAROLO ARNDIO, Hebr. L. & Catech. Christ.
in Almâ hac Prof. Duc. P. Viduo nunc luctu merlo,

Qvem

Quemadmodum verò DEI Nostri viæ imper-
scrutabiles sunt, ita & manus Ipsius plasticæ in-
tra undecim annorum decursum non placuit de
Tori pignoribus providere. Quibus verò trans-
actis exuberans in suos Gratia divina, in solamen, gau-
dium & Nominis memoriam Conjugibus die 11. Febr.
1718. concedidit deditque Filiolam dulcissimam, (quam
Gratia divina ut clypeus circumdet,) cui nomen CA-
THARINÆ AGNETÆ fœdus baptismale in me-
moriam revocat.

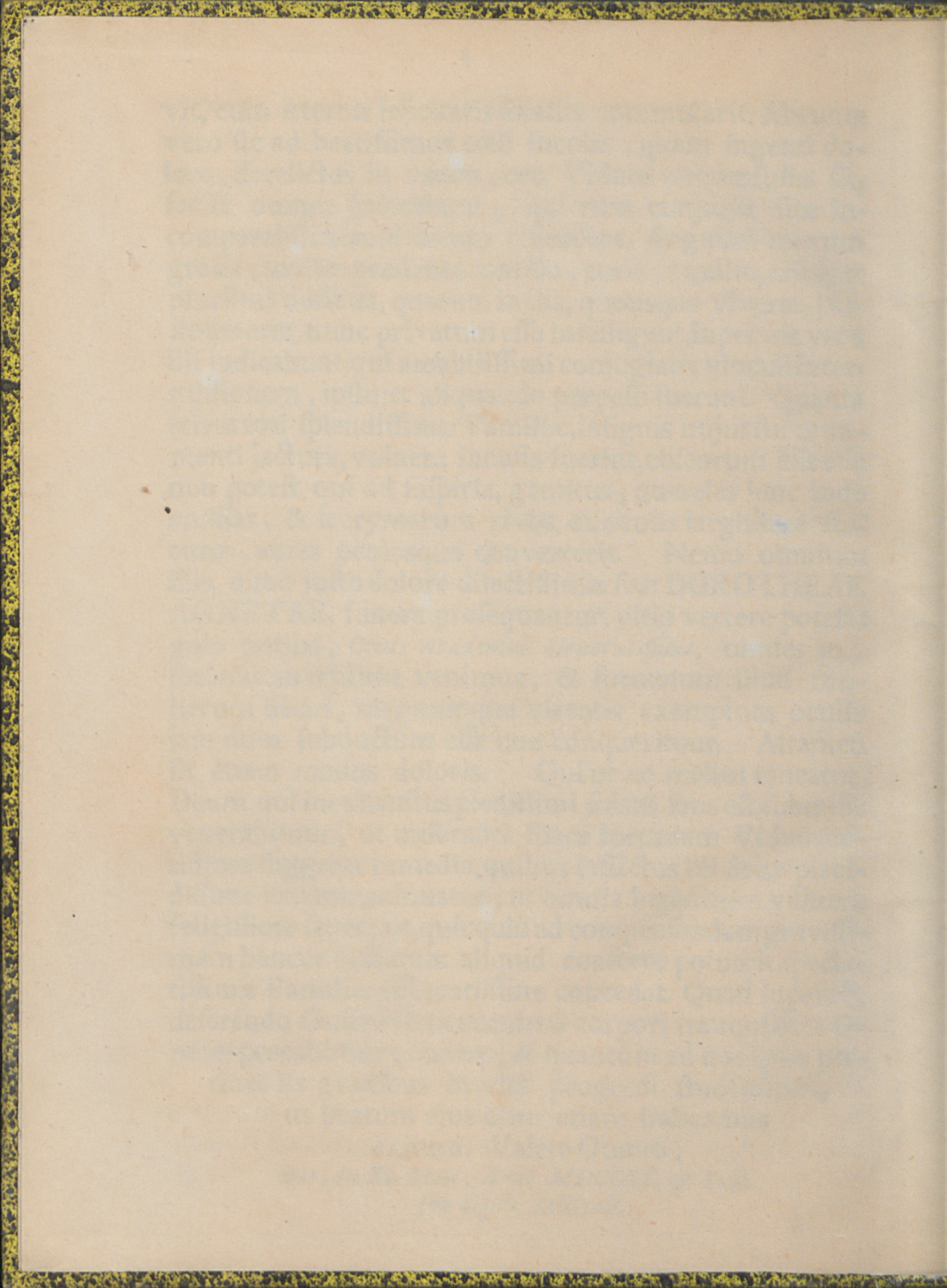
De pietate & virtutib⁹ Beatæ vita & facta loqvuntur.
Hoc tamen ad laudem Ejus, reticendum non est, plerosq;
sermone ecclesiasticos in cœtu Sacro publico ab ea exce-
ptos, domi chartæ mandatos, ac subinde repetitos esse.

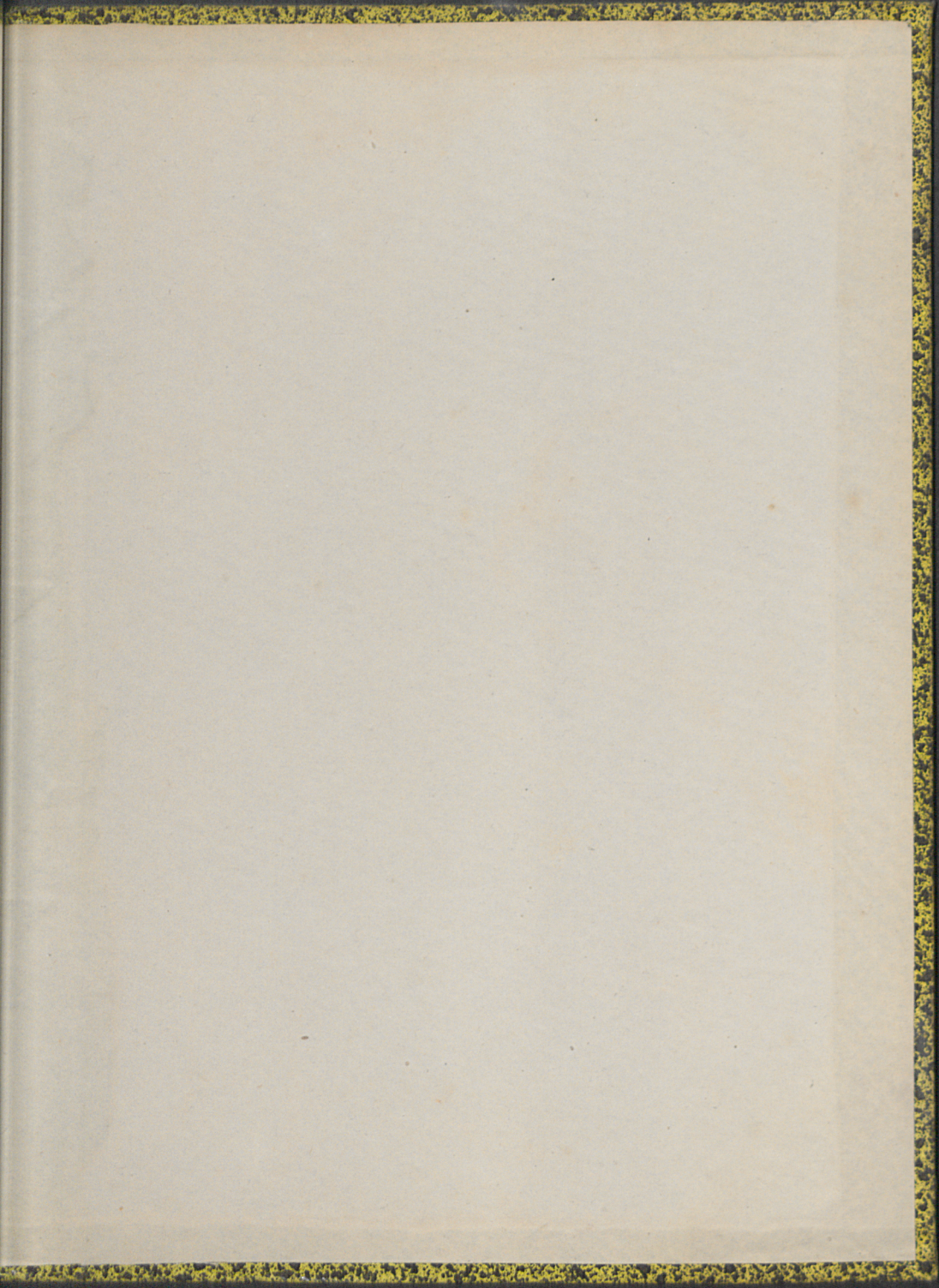
Mortem, quæ die 3tio mensis hujus tertiam circâ
matutinam secuta, perdifficilis partus filioli accelera-
vit, quem cum angoribus & doloribus exquisitissimis
mortuum die 24. April. edidit. Saluberrima ac conven-
ientia media eaqve medica propinavit quidem Vir
Prænobilissimus, Excellentissimus atqve Experientissi-
mus, DN. JOANNES LUDOVICUS SCHAPERUS,
Medicinæ Doctor longè Celeberrimus & Practicus longe
felicissimus, quæ verò, DEO ita disponente, hujus non
debuerunt esse virtutis, ut malum cum symptomatibus
variis, iisque periculosis conjunctum depellere & Sa-
nitati ac vitæ B. N. restituere potuerint, aut impedire,
quo minùs morbus adeò invaluerit, ut terminum
tæ ex inexhausta DEI providentiâ præmaturâ
quadam ratione attulerit. Et hætenus quidem illa.
Excessit ergo è viventium numero ARNDIA nostra sed
ita excessit, ut instabilem miseræ hujus vitæ sortem, cum
melioris vitæ constantia, ut innumeras, quibus, dum hic vi-
veret, circum septa fuit, ærumnas, & sollicitudines. quem
admodum piis votis suis id dudum flagrantissime desidera-
vit,

vit, cum æternæ felicitatis solatiis commutarit. Abeunte vero sic ad beatissimos cœli incolas, quam ingenti dolore, derelictus in vacuo, oro Viduus circumfusus sit, facile omnes judicabunt, qui eum conjugis suæ incomparabili blanditiarum dulcedine, singulari morum gratia, multo prudente consilio, curis, auxilio, aliisque pluribus dotibus, quarum in illa, quousque viveret, particeps erat, nunc privatum esse intelligunt, inprimis vero illi judicabunt, qui amabilissimi conjugialis vinculi intermissionem, ipsimet aliquando perpeffi fuerunt. Quanta etiam toti splendissimæ Familiæ, insignis hujus sui ornamentum jactura, vulnera incussa fuerint, obscurum illis esse non potest, qui ad suspiria, gemitus, querelas hinc inde emissas, & lacrymarum rivus, ex oculis largissime fluentes, aures oculosque converterit. Nemo omnium illis, quod justo dolore dilectissimæ suæ DOROTHEAE AGNETAE, funera prosequantur, vitio vertere potest; quin potius, *Cives Academia Honoratissimi*, omnes in societatem tristitiæ venimus, & formolum illud mulierum decus, magnumque virtutis exemplum oculis jam dum subductum esse una conquerimur. Attamen sit etiam modus doloris. Qui ut eo melius teneatur, Deum, qui inexhaustus plenissimi solatii fons est, submisse venerabimur, ut miseranti suam fortunam Viduo fortissima suggerat remedia, quibus inflictus illi dolor placidissime leniatur, minuatur; ut omnia lugentium vulnera felicissime sanet; ut, quicquid ad compensandam gravissimam hanc jacturam aliquid conferre potuerit, spectatissimæ Familiæ affluentissime concedat. Quod superest, deferendo Gustavo iam exanimò corpori tranquillam Omnes precabimur quietem; & quantum ad nos Ipsos pertinet iis gradibus in vita progredi studebimus, ut beatum ejus olim etiam habeamus exitum. Valete Omnes!

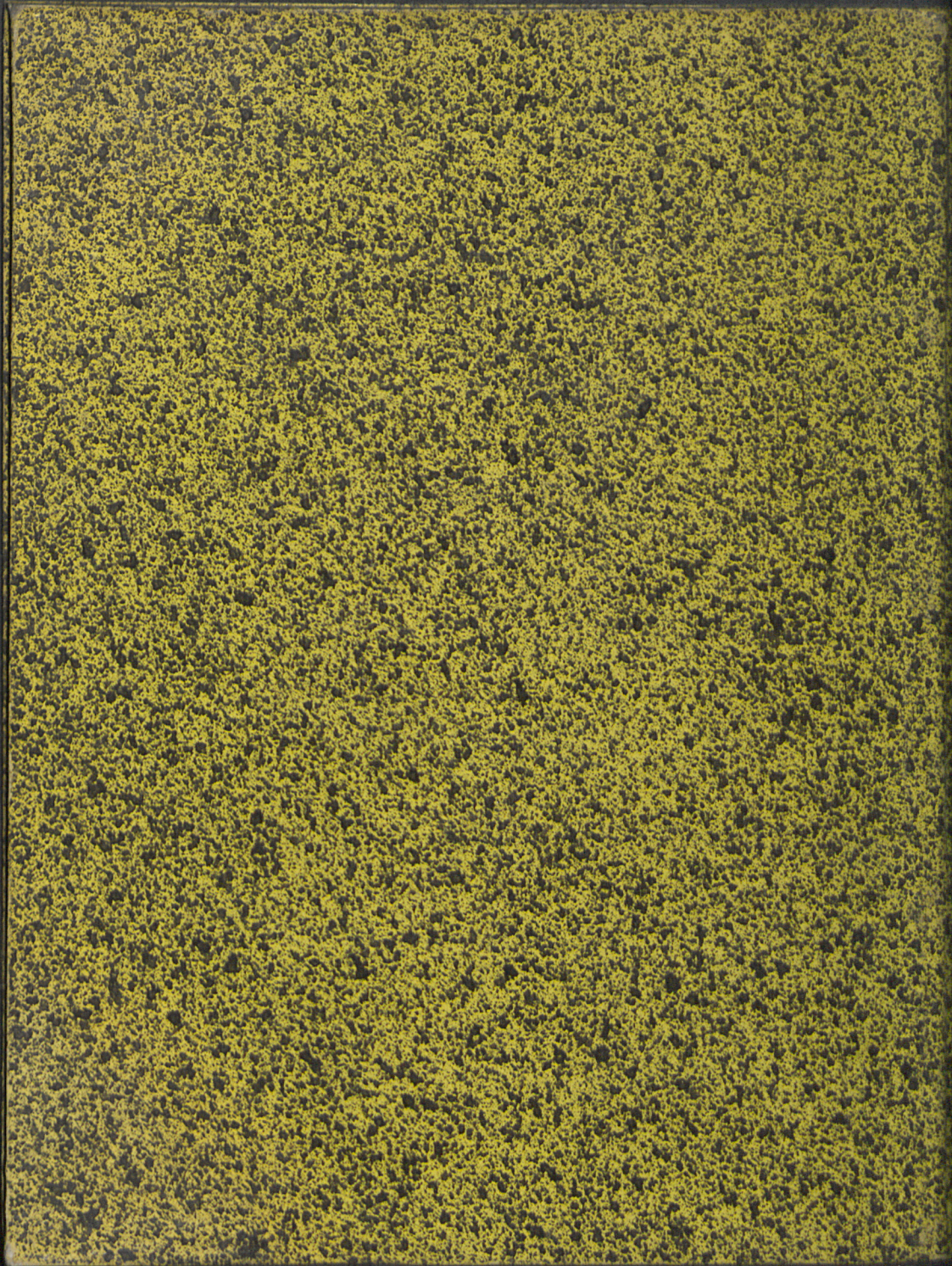
*Dat. die XI. Maji, Anno MDCCXX, & Publ.
sub Sigillo Rectorali.*

Nondum integ

spacium effluxit, q
tum Academiae huj
oblatos fascēs accep
tim scriptione, fune
ficandi tristissima o
Scilicet, qui omnib

citatem & prosperitatem quamvis toto pe
& votis omnibus conciliare annitor, en
Honoratissimæ Familiæ, inconsolabilem
matissimi Collegæ, & mœstissimum funus
omniqve virtutum decore ornatissimæ For
magno meo ipsius mœrore, cogor denun
fluxa & fragilis hominum est conditio,
mortis certitudo iis incumbat, & morie
sed & varia ætate, variaqve ratione ex
dant, & qvo vel majorem præclaræ indol
derunt, vel clariora magnæ virtutis jam
perimenta, eo majori discessu suo dolore
mos divellant & lacerent. Compertun
erit, qui mortuorum fata per transfennan
xerint. Alias res suas ætates habere vid
vigeant, floreat, ac maturescant, & ing
necta demum deflorescant & concidant
num vitæ terminos longe alia ratione del
lam iis inesse æqvalitatem, observamus.
lucem nondum editi, cum vivendi initi
utero vix fecissent, antea, quam in homin
efferantur, immatura morte vitam statim
paucorum vel dierum, vel annorum ætat
tereunt; alii viridi & florente ætate, in m
su decedunt; alii deniqve, & paucissimi qv
satieta naturam explent: & sic varia æt

Copyright 4/1999 by XyMaster GmbH www.xy-master.com

Vierfarbselector Standard - Euroskala Offset

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 W X Y Z

A B C D E F G H I J K L M N Focus O Balance Q R S T U V

modo longius, modo brevius vitæ spacium emenſi, viri
 foeminæ mortem obeunt. Præterea quoque novo ſem-
 per experimento diſcimus, non uno omnes mortis ge-
 nere exſtingvi, ſed innumeris viis ad tumulum perve-
 niri, & cum omnia, quæ hæc rerum univerſitas com-
 prendit, ad inferendam mortem idonea ſint, eas etiam
 naturæ vires, quæ ad propagandum & conſervan-
 dum genus humanum exierit, ſæpius mortalem
 vitam interclaudunt. hoc ipſum in primis in ſequi-
 ori ſexu loquor, quæ omnes facile concedent, qui
 frequenter animadverterint, quæ
 cum diu affectæ eſſent, felici-
 ter pervenire ſperarunt
 erent, ſimul ipſam
 becillitates con-
 ſarint. Ma-
 ſ, quod adest,
 mplum Nobiliſſi-
 eminæ **DORO-**
Æ MULLE-
 es arbitrabantur *Præ-No-*
biliſſ. atque Excellentiff.
DN. JOHANNES ARNDIUM,
Philos. Mag. & Hebraicæ Lingv. pari-
ter ac Catecheſ. Chriſtian. in hac Alma
Profefſorem Ducalem, Publicum & Ordi-
narium, longe celeberrimum, Collegam
ac Amicum meum Honoratiſſimum,
 & veriffime quoque magna gaudebat felicitate, quod
 illius

